

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010024
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821010024.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 25. októbra 2022 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/3/2021 z 15.10.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/3/2021 z 15.10.2021 v časti - vo výroku o treste a výroku o uloženom ochrannom opatrení.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/3/2021 z 15.10.2021 bol obžalovaný Z. O., nar. XX.X.XXXX, uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 15.4.2020 v čase okolo 17.00 hod. si pri nemocnici v meste Trstená zadovážil omamné a psychotropné látky a až do 14.25 hod. dňa 17.4.2020 ich u seba neoprávnenne prechovával na rôznych miestach v okrese Tvrdošín,

naposledy v motorovom vozidle Škoda Fabia, ev. č. NO-397CJ, ktoré viedol dňa 17.4.2020 v čase okolo 14.25 hod. cez priehradný múr Oravskej priehrady, z ktorého odbočil na cestu č. II/520 smerom na Námestovo, tam bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Žilina, pričom mu bolo podľa § 21 ods. 1 zákona o Policajnom zbore zaistené plastové vrecúško s obsahom 3,352 g svetlohnedej kryštalickej látky, a takto konal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Martin,

sp.zn. 13T/15/2016, vydaným a právoplatným dňa 6.2.2018, mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 48 mesiacov, ktorý v čase skutku trval,

pri následnej obhliadke miesta činu vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ Dolný Kubín dňa 17.4.2020 od 16.55 hod. do 19.40 hod. bola v blízkosti uvedeného motorového vozidla nájdená a zaistená injekčná striekačka s obsahom 8,103 g svetlohnedej kryštalickej látky, ktorú sa Z. O. snažil z vozidla pred policajnou kontrolou odstrániť,

po predvedení na Obvodné oddelenie PZ Tvrdošín dňa 17.4.2020 o 16.45 hod. Z. O. po výzve podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi Odboru kriminálnej polície OR PZ Dolný Kubín injekčnú striekačku s obsahom 0,449 g svetlohnedej kryštalickej látky,

zo zaistených látok bolo spolu možné pripraviť celkovo minimálne 141 bežných jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu

vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychickú užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch z znení neskorších predpisov.

Za to mu súd podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 80 mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Okresný súd zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/24/2021 zo dňa 17.6.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním prokurátora (č.l. 243 spisu). Prokurátor v podanom odvolaní konštatoval, že napadnutý rozsudok okresného súdu nepovažuje za zákonný vo výroku o uloženom treste obžalovanému. Trest odňatia slobody prokurátor považoval za neprimerane mierny. V tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti páchal totožnú alebo obdobnú trestnú činnosť ako v doprave, tak aj spojenú s drogami. Prevýchovu obžalovaného sa nepodarilo zabezpečiť ani opakovaným ukladaním nepodmienečných trestov. Uviedol preto názor, že v takýchto prípadoch špeciálnej recidívy je namieste ukladanie trestu v hornej polovici trestnej sadzby. V prípade trestného stíhania obžalovaného Z. O. už nie je podstatné hľadisko jeho prevýchovy, ale predovšetkým ochrana spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného. Z doterajšieho spôsobu života obžalovaného je zrejmé, že túto ochranu spoločnosti možno zabezpečiť len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v čo najvyššej miere. Prokurátor spochybnil aj postup súdu pri ukladaní trestu, ktorý neaplikoval prítiažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zák. (teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený). Zvýraznil tú skutočnosť, že v súdnej veci ide o špeciálnu recidívu obžalovaného, ktorý trvalo nerešpektuje podstatu odsudzujúcich rozsudkov. Navrhol preto napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť s tým, aby krajský súd sám obžalovanému uložil primeraný spravodlivý trest.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný, a to prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Marty Bojo Vevurkovej (č.l. 248-251 spisu). Úvodom vyjadrenia obžalovaný opísal výrokové časti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. V ďalšej časti uviedol, že sa stotožňuje s postupom súdu, ktorý neprihliadal na okolnosť uvedenú v ust. § 37 písm. m) Tr. zák. V tejto súvislosti odvolaciemu súdu prezentoval svoj právny názor. Obžalovaný sa zaoberal aj možnosťou aplikovania poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n) Tr. zák. Poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. môžu byť súdom posudzované jednak samostatne, ale aj kumulatívne. Obžalovaný poukázal aj na tú skutočnosť, že pokiaľ súd prvého stupňa prijal jeho vyhlásenie o vine podľa § 257 Tr. por., prichádzalo do úvahy aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Takýto postup by bol v súlade so stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. R 44/2017 publikovaným v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. 5/2017.

Obžalovaný preto vyslovil názor, že trest, ktorý mu bol uložený súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku, je primeraný, zodpovedá stavu veci a zákonu a navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa pridriava písomných dôvodov podaného odvolania tak, ako boli tieto formulované v podaní zo 17.12.2021. Navrhol preto napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť vo výroku o uloženom treste

odňatia slobody a obžalovanému uložiť prísnejší súhrnný trest odňatia slobody pri hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obhajkyňa obžalovaného označila napadnutý rozsudok vo výroku o treste za zákonný, dôvodný a zodpovedajúci stavu veci. Zvýraznila tú skutočnosť, že trest odňatia slobody nebol obžalovanému uložený na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, tento je primeraný a spravodlivý, a preto navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por.

Obžalovaný sa v celom rozsahu stotožnil s konečným návrhom svojej obhajkyne a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste považoval za správny a odôvodňujúci zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, avšak aj z iných ako ním namietaných skutočností.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov

a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Prítom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odňatia slobody prokurátorom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Obsah pojmu „skutok“ je opísaný v Trestnom poriadku, a to v ustanoveniach § 163 ods. 3, § 199 ods. 3, § 235 písm. c). Z týchto ustanovení je zrejmé, že skutok musí byť v rozsudku označený tak, ako je to uvedené v ustanovení § 163 ods. 3 Tr. por. Podstatu skutku treba vidieť predovšetkým v konaní páchatel'a a v následku, ktorý z neho vyplynul.

Predtým ako krajský súd uvedie analýzu zákonnosti výroku o uloženom treste, považuje za potrebné zvýrazniť tú skutočnosť, že samotný skutok uvedený už v podanej obžalobe prokurátora a prevzatý

do odsudzujúceho rozsudku okresného súdu nezodpovedá vyššie citovaným zákonným ustanoveniam. Konania obžalovaného boli v trestnom stíhaní právne kvalifikované ako dva trestné činy - a to zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa

§ 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., ako aj prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Podľa názoru krajského súdu prokurátor a taktiež okresný súd z neznámych dôvodov dve samostatné konania obžalovaného zhrnuli do jedného skutku, a to tak, ako bol tento uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Krajský súd okresnému súdu dáva do pozornosti, že obžalovaný sa zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. dopustil dňa 15.4.2020 a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. sa dopustil dňa 17.4.2020. Obidva trestné činy (skutky) treba podradiť z hľadiska právnej kvalifikácie pod rôzne skutkové podstaty trestných činov. Spáchanie viacerých skutkov má totiž dôležitý význam aj pre samotné uloženie trestu (§ 41 ods. 2 Tr. zák.). Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd v zmysle ust. § 257 Tr. por. prijal uznesením, nastal právny stav, v zmysle ktorého výrok o uznanej vine je nenapadnuteľný odvolaním (§ 257 ods. 5 Tr. por.). Z tohto dôvodu naznačené pochybenie okresného súdu krajský súd v odvolacom konaní nemohol napraviť. Krajský súd sa preto ďalej zaoberal len uloženým trestom.

Okresný súd obžalovanému ukladal okrem iného súhrnný trest podľa § 42 ods. 1

Tr. zák. Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaného odsudzoval pre viac trestných činov, a to po zrušení rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/24/2021 zo dňa 17.6.2021. Pre uvedené mal preto okresný súd vziať do úvahy pri ukladaní trestu aj existenciu tej skutočnosti, že obžalovanému podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami. V trestnom stíhaní obžalovaného preto tomuto mal ukladať trest odňatia slobody pri zvýšení hornej hranice trestnej sadzby z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Okresný súd uvedeným spôsobom nepostupoval, a preto v tejto časti porušil zákon v prospech obžalovaného. Na túto okolnosť v podanom odvolaní nepoukázal ani intervenujúci prokurátor. Trest odňatia slobody obžalovanému bol z týchto dôvodov ukladaný mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu.

Krajský súd sa stotožnil s argumentom odvolania prokurátora, ktorý zvýraznil, že v trestnom stíhaní obžalovaného mala byť pri ukladaní trestu aplikovaná aj prirážajúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m) Tr. zák. Takýto postup je odôvodnený faktom, že obžalovaný podľa aktuálneho odpisu registra trestov bol v minulosti 9-krát súdne trestaný, a to prevažne za obdobnú trestnú činnosť, ako je tomu v súčasne vedenom konaní. Osobu obžalovaného krajský súd vyhodnotil ako skúseného recidivistu, ktorý bez ohľadu na predchádzajúce uložené tresty opakovane úmyselne pácha závažné protiprávne konanie. Odvolaciemu súdu preto nebolo zrejmé, prečo okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval aj v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. S uvedenou prirážajúcou okolnosťou a jej neaplikovaním sa okresný súd nevyporiadal ani v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Ďalší výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., odvolací súd vyhodnotil ako dostatočne neodôvodnený, s vážnymi pochybnosťami o jeho zákonnosti. Z odpisu registra trestov mal krajský súd jednoznačne preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/73/2019 z 2.12.2019 bol obžalovanému okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov. Súčasným napadnutým odsudzujúcim rozsudkom bol obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 80 mesiacov (6 a pol roka). V tejto súvislosti je potrebné okresnému súdu zvýrazniť znenie ust. § 61 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého trest zákazu činnosti môže súd uložiť na 1 rok až 10 rokov. Analogicky ako je tomu pri treste odňatia slobody, ani celková výmera trestov zákazu činnosti uložených popri sebe nemôže presiahnuť celkovú zákonnú výmeru vo výške 10 rokov. Z odpisu registra trestov je teda zrejmé, že obžalovaný by pri dvoch označených odsúdeniach mohol vykonávať totožný trest zákazu činnosti v celkovej výmere 12 a pol roka, t.j. nad hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Okresný súd na hlavnom pojednávaní v tejto súvislosti nevykonával potrebné dokazovanie, a to oboznámením príslušných spisových materiálov, ktoré sa tejto veci týkajú. Z uvedených potrebných spisových materiálov musí okresný súd pri ukladaní trestu ozrejmiť, v akej výmere obžalovaný už uložený trest zákazu činnosti vykonával a na základe tejto skutočnosti prispôbiť výšku uloženého

trestu zákazu činnosti v súčasne vedenom trestnom stíhaní. Neprimeranou kumuláciou jednotlivých samostatne uložených trestov zákazu činnosti by teoreticky mohlo dôjsť k tomu, že obžalovaný by tento trest vykonával nepretržite. Naznačené pochybenie okresného súdu bude preto po procesne správne vykonanom dokazovaní nutné odstrániť.

Pozornosti krajského súdu neunikla ani tá skutočnosť, že výrok rozsudku okresného súdu, ktorý sa týkal rušenia trestu z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/24/2021 zo dňa 17.6.2021, neobsahuje paragrafové znenie príslušného ustanovenia (§ 42 ods. 2 Tr. zák.). Preto aj toto pochybenie okresného súdu je potrebné v novom konaní na hlavnom pojednávaní napraviť.

S celkovým kontextom podaného odvolania prokurátora krajský súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane mierny a nezohľadňujúci vyššie označené potreby či už individuálnej alebo generálnej prevencie trestu. Obžalovaný je silne kriminálne narušený, a preto argumenty prokurátora o jeho potrebe izolácie od ostatnej časti spoločnosti krajský súd vyhodnotil ako dôvodné. Trest odňatia slobody v novom konaní je preto nutné ukladať pri hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Úvahy obžalovaného z obsahu jeho vyjadrenia k odvolaniu prokurátora o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, resp. iných trestov podľa § 39 Tr. zák. preto krajský súd vyhodnotil ako právne irelevantné. V konkrétnom prípade trestného stíhania odvolací súd zastáva názor, že mimoriadne zníženie trestu, a to už vzhľadom na vyhodnotenie osoby obžalovaného neprichádza do úvahy a takýto postup by bol v rozpore s konkrétno uvedenými ustanoveniami Trestného zákona, ako aj jeho celkovou filozofiou a účelom.

Pre tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.